

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Find jeres personlige kong Benjamin-tale ved generalkonferencen

Ældste Tom-Atle Herland, Norge
Områdehalvfjerds

Generalkonferencen er en vidunderlig tid for os alle til at modtage åndelig fornyelse, blive styrket i vores tro på Jesus Kristus og føle større fred. Da kong Benjamin i Mormons Bog inviterede sit folk til en slags generalkonference ved templet, gav han en af de mest magtfulde prædikener i skrifterne. Hans klare fokus på Jesus Kristus og forsoningen er en stor velsignelse for os alle, selv i dag. I *Ensign* fra januar 1992 kan vi læse »King Benjamin's Manual of Discipleship« (Kong Benjamins manual for disciple) af ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum. Ældste Maxwell understreger i sit budskab, hvor vigtigt det er, at vi er ordets gørere.

Generalkonferencen giver os en mulighed for at finde vores kong Benjamin-taler. Disse taler, der taler så stærkt til vores hjerte, sjæl og ånd, er som manna fra himlen. Fordi vi alle er forskellige, vil en tale påvirke en mere end en anden og omvendt. Vores omstændigheder i livet er forskellige, vi har forskellige niveauer af forståelse for evangeliet, og vi har forskellige indsigter i det, der foregår omkring os, men ved hver generalkonference er der altid mindst en tale, der taler til vores hjerte og sjæl. Dette giver os mulighed for ikke blot at

være lyttere, men også ordets gørere (Jak 1:22; Joh 13:17; Matt 7:21-25). Vi kan, som ældste Maxwell siger, blive Jesu Kristi disciple. Dette er måske en af de vigtigste ting at gøre efter en generalkonference, at vi lader disse taler, der giver os så meget, være et frø, der vokser og ændrer vores liv. Så vil disse taler styrke os og få os til at føle fred i vores liv og i en turbulent verden. Vi kan føle, at Gud og Jesus virkelig elsker os, på trods af vores svagheder og udfordringer.

Præsident Eyring holdt en meget magtfuld tale ved aprilkonferencen

2017. Talen, der hedder »Min fred efterlader jeg jer«, er for mig en kong Benjamin-tale. Det er præsident Uchtdorfs tale »Den fuldendte kærlighed fordriver frygten« og ældste Renlunds tale »Vores gode hyrde« også, og lige så da præsident Nelson talte så personligt om Kristus i »Træk Jesu Kristi kraft ind i jeres liv«. Konferencen var en stor velsignelse for mig. Jeg følte det, som om jeg havde siddet i templet og lyttet til kong Benjamin.

Hvis I tager jer tid til at lytte til eller læse flere af talerne, bliver I

Ældste
Tom-Atle Hedland

NYHEDER

måske overrasket over at opdage, at nogle af talerne er som skjulte skatte, I ikke finder, før I tager jer tid til at læse dem igen.

Præsident Nelson nævner Markus 5:22-43. Det er en af de smukkeste beretninger i skrifterne, som jeg kender. Jesus møder Jairus, som er synagogeforstander og falder for Jesu fødder og bønfaller ham om at helbrede sin datter, der er døende. Denne beretning er vidunderlig i sig selv, men på vej hen til Jairus' datter udbryder Jesus, da de går på gaden og går ind i mange mennesker: »Hvem rørte ved mit tøj?« Disciplene bliver forvirret og siger, at her bumper alle ind i hinanden, men Jesus følte, at en kraft var gået ud af ham, da kvinden rørte hans tøj. Kvinden, der havde været syg i 12 år og havde brugt alle sine penge på at få det godt, var stadig syg. Kristus helbreder hende nu. Deres møde er beskrevet godt. På lds.org og linket Bible Videos kan I finde en video på 1 minut og 40 sekunder, der viser dette fantastiske møde mellem Kristus og kvinden.

Find nu jeres personlige kong Benjamin-tale ved generalkonferencen. Generalkonferencen foregår ved templet. Vær både en lytter og ordets gører, begge dele, og I vil føle som denne kvinde, at kraften går ud af Kristi ord, og det vil helbrede og styrke jer. Trøste jer. Vejlede jer. Som en kong Benjamin-tale. ■

Seminar og Institut – et skriftstudium

Liselotte Warnsdorf, seminarlærer i Randers Gren

Seminar & Institut-afslutning i Aarhus Stav

Lørdag d. 17. juni 2017 kl. 13.00 i Aarhus kirkebygning var unge og voksne samlet fra Aarhus Stav for at sætte punktum på et år med studium i skrifterne igennem seminar og institut.

Koordinator for Seminar & Institut Jens Hjarup Andersen og stavspræsident Steen Buur Kreiberg stod for at rose de unge for deres store indsats og udvikling og give dem alle et diplom for fuldført årskursus.

Jens H. Andersen fortalte om en begivenhed, hvor en ung pige kom meget tidligt til et seminarmøde. Hun var ikke medlem, men var blevet inviteret af en veninde. Denne unge pige endte med at blive medlem. Vi blev alle opfordret til at være modige og invitere vores venner med til Kirkens arrangementer. Vi kan aldrig vide, hvem af dem der muligvis vil være åben overfor evangeliet.

At være en seminarlærer

Som seminarlærer kan man ikke være andet end stolt og glad, når man ser sine elever gå op og modtage deres diplom. I løbet af et år har man været en del af deres studie og udvikling af deres viden om evangeliet.

Da jeg så for 3 år siden blev kaldet til at være seminarlærer for alle de

unge i kirken i Randers, voksede mit vidnesbyrd bare endnu mere om, hvor meget vi kan lære og udvikle os, når vi ikke blot læser i skrifterne, men rigtigt studerer dem.

Som noget nyt skal alle op til en evalueringsprøve, der kan fortælle, om alle har forstået det, som de har læst, men som også kan bruges af lærerne til at se, om de formår at få eleverne til at huske det, de lærer.

Stavspræsident Kreiberg og CES-koordinator bror Jens Hjarup Andersen under mødet

Det har været en meget stor personlig udvikling for mig igennem disse år at skulle undervise de unge mennesker, stunder, jeg nødigt ville havde undværet. Næste år har vi Mormons Bog, og så kan man ikke lade være med at tænke på det budskab, som vores kære profet Thomas S. Monson kom med her til sidste generalkonference, at vi bør studere i Mormons Bog hver dag.

At være forælder

For en del år siden blev der indført, at forældre skulle være hjemmeseminarlærere for deres børn. Hvis der ikke var mulighed for seminar i kirken hver dag, 4 dage om ugen skulle de unge studere derhjemme med forældrene og undervises 1. gang om ugen i kirken.

Jeg kan med beklagelse huske, at min første tanke, da budskabet kom, var: »Hvor skal jeg dog finde tiden til at gøre det?« Jeg har måttet sande igennem årene, hvor vis en ændring dette var. Dem af mine børn, som jeg nåede at studere seminar med på denne måde, har jeg haft et meget større evangelisk forhold til, og de har fået en større indsigt i, hvad mit vidnesbyrd indeholder.

Jeg føler som forældre, at jeg bedre har kunnet være med i mine børns evangeliske udvikling, da vi har haft rigtig mange stunder til at snakke om, hvordan vi kan bruge skrifterne i vores hverdag og søge styrke i dem.

Institut et fortsat studium og for alle

Nu hvor min yngste søn er blevet færdig med seminar, har vi snakket om at fortsætte med at studere

i skrifterne sammen. Vi vil prøve at gå videre med institut, som jeg glæder mig rigtig meget til at stifte bekendtskab med. ■

SOS eller SOP

Finn Lykkegaard, redaktør

grupeleder nu søgt at få noget i gang, nemlig »Session og Pizza«.

En anden måde

Som de indviede (undskyld udtrykket) ved, står SOS for Slægtshistorie og Sandwiches og er et program, der i Københavns Stav umiddelbart er initieret af Amager Gren, men nu også bruges med succes andre steder. Da man i Slagelse i årevis har kørt et fællesspinningsprogram, men har haft vanskeligheder ved at etablere et fungerende fasttømret menighedstempelturprogram (langt ord), har højpræsternes

Ikke helt enkelt

Uforståeligt for mange i København (har vi konstateret) er det at drage på en samlet tempeltur ikke helt så let for Slagelse Menighed, som det er for de københavnske. Der er faktisk en del logistik og økonomi, der skal på plads med 86 km mellem medlemmer den ene vej og 34 den anden. Husk det er frem og tilbage samme dag, og langt fra alle har bil. Selve køreturen frem og tilbage er ca. 200 km.

De glade søskende fra Slagelse Menighed

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Men det lykkedes

Første tur med det nye tiltag var planlagt til fredag den 9. juni 2017. Alene at være enige om tidspunktet kræver en del forhandlinger, men det lykkedes og op imod 20 medlemmer tilmeldte sig, hvilket ikke er så ringe.

Desværre opstod der i sidste øjeblik lidt forskellige forviklinger, som betød et mindre antal, men i dagens løb besøgte mere end 10 templet – heraf de 10 samlet

til dåb eller begavelsession kl. 17.00.

Absolut succes

Efter en vel overstået session, hvor de fleste deltog i dåben, samlede vi i bygningen på Nitivej – naturligvis efter behørig tilladelse – og hyggede os med en velsmagende pizza (flere i stor størrelse) og hinandens selskab, inden vejen gik retur mod Vestsjælland med et ønske og løfte om, at det vil vi gerne gentage. Næste dato er fastlagt. ■

været, om han skulle færdiggøre sin uddannelse nu eller vente, og han har fastet og bedt meget om et svar på det, ligesom hans forældre, bror Simon og søster Anni Johansen, har fastet sammen med ham. Resultatet har været en klar følelse af, at det er Herrens vilje, at han tager på mission nu. Et svar, som han er taknemmelig for, da han ser frem til at dele det evangelium og den sandhed, han elsker, med andre.

Familiens betydning

Lige siden sine år i Primary har Frederik haft et stærkt ønske om at komme mission, et ønske, der er blevet forstærket ved omgangen med de mange missionærer, der altid som gæster i hjemmet har været en stor del af familien.

NAV N E N Y T

Alle gode gange tre

Finn Lykkegaard, redaktør

Usædvanligt, ja, meget usædvanligt

At en familie har 3 missionærer ude lige nu på samme tid er usædvanligt (det er vel alene Allerød, hvor bror og søster Ravn samt deres søn tjener på samme tid), men at en lille gren med 10 – 15 aktive medlemmer har det, er meget usædvanligt og så tilmed 3 brødre. Men ikke desto mindre er det, hvad der skete nogle måneder i sommeren 2017, efter nr. 3 drog af sted, og inden nr. 1 vendte hjem.

Føler det er Herrens vilje

At det er 3 drenge fra familien Johansen i Nykøbing er (i hvert fald

for nogle) ikke overraskende, men for mit vedkommende, som havde lejlighed til at tjene som grenspræsident i Nykøbing i knap 3 år og blandt andet dermed har lært disse unge mænd godt at kende, er det ikke alene glædeligt, men også helt naturligt.

Det var da også med glæde, at jeg en sommeraften kørte en tur til Meelse for at tale lidt med bror Frederik Johansen, inden han tog turen til England for at begynde på MTC (missionærskolen).

Frederik har brugt ca. 2 år på en uddannelse, som han føler har været mangelfuld. Hans overvejelser har

Bror Frederik Johansen,
Nykøbing Gren

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Hans forældre har altid støttet ham i hans planer uden at presse ham, men han har talt med sin far om evangeliet og på det seneste med sine brødre, hvis oplevelser på deres missioner har styrket ham i ønsket. Han har gjort sig mange tanker om fremgang for Kirken og evangeliet, og hvordan det er muligt, og har et stort ønske om en succesfuld udbredelse af evangeliet.

Et anderledes land

Gennem årene har Frederik forestillet sig, at han skulle tjene i USA eller måske Canada, og han var vel derfor overrasket over at erfare, at han blev kaldet til at tjene i Grækenland. Missionen dækker nogle mindre grene i selve Grækenland og på Cypern. Så på MTC skal han ikke alene undervises i selve forkyndelsesprocessen, men også i græsk. Han har haft stor glæde af at drøfte sit kald med en række andre brødre, der har tjent i Grækenland, og har modtaget mange gode råd. Han føler, at det er et spændende kald, og ser frem til at komme i gang.

Vidnesbyrd

Som afslutning på vores samtale bad jeg Frederik bære sit vidnesbyrd. Han fortalte, hvordan han er blevet oplært i Kirken og støttet. Han har på mange aktiviteter følt Frelserens kærlighed og har lært at se den glæde, evangeliet bringer. Gennem sine

studier og bønner ved han – gennem Helligånden – at evangeliet er sandt, for alt vidner om, at det er sådan.

Han afsluttede med at bære sit

vidnesbyrd om Frelseren og hans plan og tilbage var blot at sige: Amen. ■

Liahona ønsker ham det allerbedste på hans mission.

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Søren T.W., 17 år, Randers Gren

Moroni kapitel 10, vers 32:

»Ja, kom til Kristus og bliv fuldkommengjort i ham og fornægt jer selv al gudløshed; og hvis I fornægter jer selv al gudløshed og elsker Gud af al jeres kraft, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus; og hvis I ved Guds nåde er fuldkomne i Kristus, kan I ingenlunde fornægte Guds kraft.«

Det er mit yndlingsskriftsted fordi:

Jeg læste dette skriftsted første gang, da jeg var til mit første FSY-stævne.

Hovedtemaet til FSY var »Kom til Kristus«, og dette skriftsted var hovedtemaet for hele stævnet. Jeg havde ikke helt fordybet mig i Mormons Bog (jeg var 14 år dengang), men efter jeg læste dette skriftsted, følte jeg, at alt det, vi havde læst i kirken, om at følge Kristus og blive fuldkommengjort i ham, var sandt.

Dette skriftsted fortæller mig, at hovedbudskabet er, at vi ikke kan

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

Søren T.W., Randers Gren

fornægte Guds kraft, hvis vi prøver at blive fuldkommengjort i Herren.

Personligt vidnesbyrd

Det er et af de første stærke personlige vidnesbyrd, jeg har haft, og det har styrket mig i både min indre udstråling og min udstråling til andre. Jeg føler, det har været starten på min vej til at komme nærmere på Herren. ■

Familien Beck

Niels Nybo Jakobsen, kirkehistoriker

Fra missionær til skulptør

Den 4. og 6. juli 2000 blev to bronzeskulpturer afsløret dels i Rebild Nationalpark og dels på Amerikakaj i København. Begge skulpturer blev afsløret af ældste Russell M. Nelson, som sammen med sin hustru var i Danmark i juli 2000. Det var 150-året for de første missionærers ankomst. Afsløringen i København havde også deltagelse af officielle personer som tidl. udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, daværende bygge- og teknikborgmester Søren Pind og den amerikanske ambassadør Richard N. Swett.

Kunstneren var Dennis Smith, som havde været på mission i Danmark 1962-1964. Han har stærke bånd til vores land, ikke kun pga. sin mission her; men også fordi en del af hans slægt stammer herfra og udvandrede som sidste dages hellige. Desuden studerede han i 1968 kunst på billedhuggerskolen ved Kunstakademiet på Charlottenborg.

Under sin mission havde han mulighed for at besøge nogle af de steder, hvor hans slægt havde boet i generationer. Dette havde givet ham nogle følelser, som han ønskede at manifestere i disse kunstværker. Det er en vigtig del af hans historie; men det er også en del af vores historie som nulevende sidste dages hellige. Den beslutsomhed, det

mod, den sejhed og trofasthed, som de udviste for 150 år siden, står som et eksempel for os i dag. Men også som en påmindelse om, hvad det kan kræve at lære Gud at kende.

Kristina

Skulpturen på Amerikakaj, hvorfra mange danske – ikke kun sidste dages hellige – udvandrede, repræsenterer Dennis Smiths oldemor, Christine Jacobine Bæk (af sin amerikanske slægt oftest kaldet Kristina, og skulpturen hedder da også »Kristina«) omkring tidspunktet for hendes og familiens udrejse i maj 1866, få dage før Kristina fyldte 15.

Kristinas hestehale står vandret bagud; et symbol på den stride vestenvind, som er dominerende ved Jyllands vestkyst. Hvorvidt hun nogensinde har været ved vestkysten er usikkert; men familien kan have taget en tur til forældrenes hjemegn for at sige et sidste farvel til familie og venner, inden den store rejse til Amerika, som for øvrigt gik via Hamborg.

Familien

Skulpturen i Rebild forestiller Kristina, hendes bror, Carl Jacob (opkaldt efter begge bedstefædre) og den spæde Christian fra februar i 1866, hendes forældre og hendes 66-årige mormor, Else Kirstine Christensdatter, på samme tid i 1866. Familien skuer ud imod fremtiden mod vest – må vi gå ud fra, selvom skulpturen i Rebild er sydvendt! Mormor skuer tilbage – har nok

svært ved at vænne sig til tanken om en ny tilværelse; det siges, at hun aldrig fik lært sproget i sit nye land. Hun efterlod sin mand, Jacob Sørensen, i Skibsted; han døde i april 1873.

Iflg. passagerlisten for sejlskibet Kenilworth, som afsejlede fra Hamborg 25. maj 1866, var der endnu en datter, Dorthe Marie (opkaldt efter farmor), født i Skibsted 15. juni 1860. I øvrigt var også den 16-årige Andreas Jensen, den senere kirkehistoriker Andrew Jenson, ombord med sin familie; men det er en anden historie. Skibet sejlede ud med 684 SDH-emigranter, langt de fleste (583) danske. Bl.a. Andrew Jenson har skrevet sin beretning om overfarten.

En stor slægt

Kristinas forældre blev født på Vendsyssels vestkyst i Saltum sogn: Christian Jensenius Nicolaus Beck, f. 1822, og Hanne Marie Carlsdatter Krants, f. 1824. Lægdsrullen afslører, at Christian Beck i 1847 flytter til Skibsted i Østhimmerland (i øvrigt ikke langt fra Rebild), og i 1850 ses han tjene hos Jacob Sørensen, som er gift med Hanne Maries mor. Christian og Hanne blev gift i oktober 1855 i Skibsted. I folketællingen fra 1. februar 1855 ses han ikke at tjene på gården.

Her stiftede de familie, men stiftede også bekendtskab med det gen-givne evangelium. På FamilySearch kan man finde de registrerede dåbsdatoer, og man konstaterer,

at familiens medlemmer ikke blev døbt samtidigt, men derimod over en periode på flere år. Mor blev døbt i juni 1863, far i nov. 1863; Kristina selv blev døbt 4. nov. 1865.

På et tidspunkt har forældrene følt, at tiden var inde til en udvandring til Zion. Dengang blev denne følelse formidlet gennem Ånden, og de var lydøre.

Bror Carl Jacob blev døbt i november 1866, altså i Utah, han døde allerede i januar 1872; Dorthe Marie blev døbt 1876; den mindste, Christian, døde på havet 6. juli 1866, 10 dage før ankomsten til New York. I 1867 følger Joseph Hyrum Beck; der er nu ingen tvivl om det religiøse tilhørsforhold! Det bør vel nævnes, at familien fik tre sønner, alle kaldet Carl Theodor, som døde som små før afrejsen. Ved ankomsten til New York var der hede-bølge, og flere af de netop ankomne døde som følge heraf.

I plænen foran skulpturen i Rebild er nedlagt et større antal små sten med indhuggede navne på personer, deres oprindelse samt året for deres udrejse. Der er en del Beck'er iblandt.

Et besøg værd

Begge skulpturer står som et symbol på tidlige danske sidste dages hellige udvandrere, deres sejhed og styrke. De er også ambassadører for os som medlemmer i dag i forhold til det omgivende samfund.

**Bror Nybo Jakobsen,
kirkehistoriker for Danmark**

**Den smukke figur, Kristina,
på Amerikakaj i København**

**Den udtrykfulde statue,
Familien, i Rebild**

NIELS NYBO JAKOBSEN

De tilhørende informationstavler giver et godt indtryk af de daværende forhold, selvom de ikke er fri for mindre faktuelle fejl.

Det er en god oplevelse at besøge begge kunstværker – det anbefales at lægge besøgene i sommerhalvåret! ■

KILDER

Dennis Smith: »Kristina comes home«, findes på internet

Stephen F. Beck: »In memory of the Beck's«, findes på internet

Liahona 2000, lokalsiderne maj, juni, oktober

Kirkebøger, folketællinger, lægdsruller,

familysearch.org

mormonmigration.lib.byu.edu/mii/voyage/206

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

FORRÅDSTIP

Forrådsspot

**Lisa Koch,
Frederiksberg Menighed**

En måde at leve på

At bruge sit forråd til daglig er en fantastisk måde at leve på, og så sparer man penge ved at kunne købe ind, når der er gode tilbud, og hvem vil ikke gerne spare penge?

Køber stort ind

I vores familie køber vi stort ind af tilbudsvare løbende. Når en ting i vores forråd er ved at være brugt, venter vi på nye tilbud på den ting, inden vi supplerer op igen. Det er lettere at overskue, hvis det, vi har i vores forråd, har en bestemt plads. Så er det til at se, når det er tid at fylde op igen.

Mad vi kan li'

Forråd skal bestå af madvarer, som familien kan lide, og som indgår i den daglige husholdning, så vi ikke gemmer på noget, som vi ikke spiser, og derfor skal kasseres efter udløbsdato.

Stor tryghed

Det giver stor tryghed at vide, at vi kan klare en nødsituation, og dagligdagen er meget lettere, når man altid kan forberede mad af det, vi har, selvom supermarkedet er lige om hjørnet.

Råd fra en profet hjælp os

Nødvendigheden af forråd blev til et vidnesbyrd for mange år siden, da børnene var små, og Johan stod uden

JOHAN KOCH

**Søster Lisa Koch,
Frederiksberg Menighed**

arbejde. I de måneder, indtil han igen fik udbetalt løn, levede vi af vores forråd. Sikke en velsignelse at se, at det at adlyde råd fra vores profet bragte os gennem en nødsituation.

At arbejde sammen som familie

For at klare de faste udgifter i den tid begyndte vi at gå med aviser om morgenen. Om lørdagen hjalp de store drenge også med. Det lærte os som familie at hjælpe hinanden. Selv om børnene i dag mindes det som »ikke særligt sjovt«, så brugte vi det senere til opsparing til køb af ny bil, ferier og andet, som ellers ikke var opnåeligt for en stor familie.

Nye tider

Forråd har med tiden forandret sig. Vi husker tydeligt tiden, hvor vi levede af skummemælkspulver, Jaka Bov på dåse og kartoffelmospulver. Selv om tiden er en anden, er principperne og velsignelserne de samme. ■